finit̄ ex ſtipu. forma. Tertio ex p̄ſumpta ſtipulant̄ volūtate
qui curauit pinguius ſtipulari maſculis quā feminis nec mi
rum q: per maſculos aſcēdētiū memoria cōſeruat̄ ⁊ digni
tas familiaris ⁊ gerens auget̄. ff. de ven. inſpi. l. i. §. denun
ciare nō aūt cōſeruat̄ ꝑ feminas ſe in alienam familiā tran
ſeuntes. Et iō uiſum fuit a principio ita iura cōſtitui ut ple
rūq; hereditas ad maſculos cōfluerer iſti. de legi. agna. ſuc.
§. ꝙ ad feminas uer. ſed iō. Et in feudo hoc eſt claꝝ ꝙ iſta
uerba intelligunt̄ ordine ſucceſſiuo ⁊ hoc ꝓꝑ eius naturaʒ
que eſt ut ſimiliter nō ſuccedat in feudo extantibus maſcul̄
in. x. col. epm uel abbatē ⁊c. c. i. §. filia uero. In ꝯ̄rium facit
q: ſtipulator ſtipulādo pᷓiter ꝓuidit feminis ⁊ maſculis eas
in ſtipulat̄. forma pᷓiter deducēdo lʒ nō uniformiter q: filijs
maſculis oibus ⁊ q̄uocūq; feminis nō oibus nec q̄uocūq;
ſed vni ſoli. Cum ergo caſus exiſtat ꝙ una ſit ſola dicā eaʒ
inuitari pariter cuʒ maſculis. ff. de vſufru. accre. l. fi. mulieri
pariter. n. in ſtipulatōe aut alia diſpoſitōe deſcripti pᷓiter ſūt
vocādi. ff. de duo re. l. eos. §. cū tab. §. ſi pluꝛ una ſen. l. ij. de
lega. ij. l. ſi pluribꝰ de le. i. l. ſi quis teſtamēto nam pariter in
eodē termino diſpoſiti pariter ad eūdē terminū reducuntur
l. iam hoc iure. ff. de vulg. ⁊ pupil. ⁊ l. quāuis. C. de impu.
⁊ alijs que ſubſti. ⁊ l. in teſtamēto. C. ꝺ teſta. mi. ⁊ hoc cre
do ueꝝ. Nō ob. rōes in ꝯ̄riuʒ allegate q: ꝑ ſua ſiue ſunt nō
neceſſarie. Non ob. ar. de fundo q: ibi eſt ius ſingulare ꝓꝑ
eius ſingularem naturā iō nō eſt trahēdū ad cōſequētiaʒ ut
ff. de legi. l. ꝙ uero ⁊ l. ius ſingulare per Ia. de bel. in. d. c.
i. epm uel abbatem ⁊c. Uñ in dubio nō eſt recedēdum a
uerbis nec a ꝓprio eoꝝ ſignificato ut. ff. de le. iij. l. nō aliter
Pariter ergo ſuccedūt ut. l. maximū uitium. C. de libe. pre
te. Si tñ de cōſuetudine in talibꝰ cōceſſionibꝰ in eo foro eēt
ut primitꝰ inuitent̄ maſculi q̄ʒ vnica femina ſtādum ē con
ſuetudini que uerba īterp̄tat̄ ut. ff. de legi. l. ſi ꝺ interp̄tatio
ne. C. que ſit lon. cōſue. l. ij. facit ēt. ff. de uer. ſigni. l. annicu
lis ⁊ ꝙ no. ff. de regu. iur. l. ſemꝑ in ſtipulat̄. Idē ſi ꝑ alias
liquidas cōiecturas apparere poſſet ꝙ iſta fuit cōtrahētiuʒ
intentio q: nec in ultima uolūtate nec in ꝯ̄tibus uerba me
liora ſenſu exiſtunt. C. de libe. p̄te. l. iij. C. que res pig. obli.
poſ. l. fi. facit. ff. ſi cer. peta. l. nō omnis de le. i. l. ſi ſeruꝰ plu
rium. §. fi. ff. de uſufru. l. plenū. §. equicij. Ideʒ ē ſi ex forma
ſtatuti ferrarie femine nō ſuccedūt extantibꝰ maſculis q: lʒ
in oratione ſtipulant̄ copulētur tñ in ſenſu ſubalternant̄ ut
dicat̄ eis ſucceſſiuo ordine ꝓuiſum. ſ. ꝓrio maſculis deinde
feminis ut. l. gallus. §. quidā recte ꝺ lib. ⁊ poſtu. ꝑ hoc dcm̄
Bar. tʒ i. l. iureiu. §. ſi liberti ꝙ ſtatm̄ de ꝑlatione maſculoꝝ
in materia ſucceſſionū extare vꝫ in femina ut pʒ ex thema
te ꝓꝑ ꝙ potiſſime infra cōcludā dictā filiam excluſaʒ. deſcē
do ad ſcdm an iſta filia femina que inſtituta fuit ex re certa
ad hec bona uocet̄ an uero repellat̄ ex hoc ꝙ pater eiꝰ pe
trum eiꝰ filiū ⁊ Bertū eius nepotē in oibus bonis ſuis he
redes vniuerſales inſtituit poſito ēt pro cōſtant̄ ꝙ ſtipula
tionis forma eū cōp̄rehēdat una cum maſculis ſimul ⁊ ſe
mel oi ſtatuto ⁊ cōſuetudine circūſcripta dubiū facit q: nō
vꝫ ſtipulatus dictꝰ dñs Ia. filijs ut heredibꝰ ſed tm̄ ut filijs
vñ ius queſitum ꝑ p̄rem ex ſtipulat̄ nō vꝫ ei auferendum lʒ
eidem nō exiſtāt heredes ꝙ aūt nō videat̄ ſtipulatus ut he
redibꝰ ꝓbatur q: ubi pater ſtipulat̄ filio in dubio p̄ſumitur
ſtipulari ut filio ſi ſtipulet̄ illud qđ ſui natura nō eſt trāſito
riū in oēm heredē ſed ſolū in filiuʒ ut in emphiteoſi que nō
trāſit in oēm heredē ut in coꝛ. de nō alie. §. eſt in ēphiteoſiʒ
nature. ⁊ ita no. in. l. ſibi decē. §. ſi pactꝰ. ff. de pac. ſi igit̄ ita
iſta ꝯ̄ſia videt̄ neceſſaria ꝙ ius queſitū eis ꝑ p̄reʒ nō poſſit
tolli ꝑ eūdem abſq; eoꝝ conſenſu ut. C. rem i p̄ſti. §. uidea
mus. C. de iure do. l. auia qm̄ nō penitentie locus. C. de do
na. l. ſiue emācipatus: facit totum illud generale ius noſtrū
Azo. in ſuis brocardis ꝑ tex. §. optimū in corpore ꝺ exhibē.
re. col. v. unde ſumpta ē auctē. Quod obtinet. C. ꝺ pig. facit
C. de ſcđis nup. auctē. heres. ff. de opis liber. l. ſi operaꝝ iu
dicio. ff. de iure pa. l. filij. ff. de reli. l. que pater Et hāc opi. ſe
quit̄ Ia. de bel. in. x. col. an agnatus uel filius defuncti re
pudiata hereditate ſuccedat in feudū ubi tenet qđ filius ſuc
cedet in feudo paterno licet eius heres nō ſit idem tʒ bart.
in emphiteoſi quā pater pro ſe ⁊ filijs ſuis eſt ſtipulatus in
d. §. ſi pactus p̄ealle. In feudo nō diſtinxit inter feudū pa
ternum ⁊ antiquum ut primo caſu qui non eſt heres non
ueniat ad feudum ſecundo ſic ut ibidem refert Iac. de bel.
⁊ pro eo facit de oi agro dſer. l. heredes li. xi. vbi repudiās
hereditatē eius qui cōceſſit ſibi fundū tributariū ꝑdit fūduʒ
vt. C. de iure deli. l. quidā elogio vbi repudians paternaʒ ꝑ
dit munificentiā pupillaꝛ ⁊ in coꝛ. qui. mo. natu. effi. ſui. §.
⁊ caſu col. vij. vbi qui legitimat̄ ꝑ oblatōem curie ſi repu
diat hereditatē patris ꝑdit munificentiā eius. Sic ergo ꝑ lo
cum a ſimili q: nō hʒ hereditatē patris feudatarij uel ēphi
teote nec feudum aut emphiteoſim retinebit que querenda
erat ex ꝓuiſione paterna quaſi repudiādo h̄ditatem patri
iniuriā afferat inſti. qui man. nō poſ. §. i. ⁊ §. quoſ aūt ꝺ bo.
poſ. de ſuc. edic. l. i. in ꝑn. ff. de interro. ac. l. ⁊ q: iō tāq; indi
gnus munificentia paterna priuetur. Et ſpec. tenet expreſſe
ꝙ filius qui patri ē heres nō eſt nec emphiteoſim habebit
in ſpec. in ti. de loca. §. nūc aliqua. ver. vij. qui mouet̄ ex eo
ꝙ nō ſoluēdo canonē eos ꝑuaret vel alienādo dño in cōſul
to ⁊ q: pater pōt talia iura vni ex filijs aſſignare. C. ꝺ ſecū.
nup. l. generalr̄. ff. de aſſigna. li. l. i. l. aſſignare. Dic ꝙ qñq;
filius non ē heres qui repudiat ⁊ tūc vera ē opi. Iac. ꝺ bel.
ꝙ nō ſuccedit in feudū ⁊ in emphiteoſim ꝑ iura ꝓ iſta p̄te
allegata nō obſtat quidam eulogio ⁊ ſimiles ad appoſitum
allegate q: diuerſi caſus ſunt qui hanc ꝓpriam ſortiunt̄ na
turā vt nō hʒ hereditatem patris nō habeat munificentiaʒ
eidem q̄ſitam ꝑ eum regl̄r enim ſecus ē ut in. l. ſi patri tuo.
C. de dona. dicit tñ idem Ia. de bel. in. §. emphiteoſim ꝙ ſi
quis recepit emphiteoſim ꝓ ſe ⁊ ſuis deſcendētibꝰ maſcul̄
⁊ feminis nat̄ ex emphit̄. nō uocant̄ niſi ſint heredes ⁊ di
cit fuiſſe opi. azo. in brocardis in rubrica qui repudiat here
ditatē: qñq; nō eſt heres q: exheredat̄ ⁊ tunc nec ad illa uo
cat̄ cum ſibi ſit poſt mortē patris querēda vt. d. l. ſi operaꝝ.
⁊ d. auten. hec res ⁊ d. §. optimū lʒ ſecus ſit in iure ſpellien
di ſe ⁊ ſuam poſteritatē niſi ſpāl̄r eēt ꝓhibitum ⁊ hoc ſolū
humanitat̄ intuitu vt. d. l. vel que pater. qñq; nō ſuccedit fi
lius ex vniuerſo ⁊ tūc ſuccederet in emphiteoſim ⁊ in feu
do q: non petit illud ut heres ſed ut filius vñ inſtō ex mo
dico eum nō priuat vt videmus in filio ex modico inſtituto
qui petit iura libertoꝝ ſi nō ſunt alij aſſignata exp̄ſſe vt. l. iu
riſiurandi. §. ſi liberi de op. facit de bonis lib. l. ſi ex modica
nam ēt qui heres inſtituit̄ ex re certa heres ē ⁊ p̄ri ſuccedit
lʒ ex re certa vt. C. de here. inſti. l. quoti. Saluo niſi iura em
phiteota aut feudalia alteri filio p̄legaſſet aut alteri ſpāl̄r aſ
ſignaſſet cōcedendo tm̄ de bonis ſuis vltra legitimam filio
quem ꝑuauit quātum importet dcm̄ grauamē. ff. ꝺ aſſigna.
lib. l. i. aſſignari. e. ti. cōiuncta. l. ſi cuʒ dotē. §. ſi pꝛ ſo. ma. vbi
pꝛ diminuit ius filie ex ꝑma ꝓmiſſione tm̄dem eidem filie
cōcedendo q̄ꝛtum grauauit ⁊ hoc caſu uera ſit opi. ſpec. qđ
te ⁊ bar. in. d. §. ſi liberi in themate tñ noſtro dcā ſpālis aſ
ſignatio fcā filijs inſtitutis ex uniuerſo non ꝓponit̄ fcā. vn
de cōcludo ꝙ ex hoc ſolo ꝙ dcā dña laſia ſit inſtituta ex re
certa nō excludit̄ a dictis bonis emphiteoticis ſʒ uenit ex
cludēda ꝓpter cōceſſionem ꝑmo fcām Girardo de aldige
rijs de florentia ⁊ ꝓpter tranſcurſum dcōꝝ. xxix. annoꝝ qui
bus elapſis dcā emphiteoſis finita fuit tꝑe vt. d. §. emphite
oſis ſicut ⁊ alia iura realia ad tp̄s certū vel incertū conceſſa
adueniēte tꝑe finiunt̄ ut de in diē adiec. l. ſi res. §. ſʒ ⁊ mar
cellus. ⁊ l. cum uterum. C. de dona. ante nup. C. dele. l. fi. lʒ
ſecus ſit in iuribus ꝑſonalibꝰ que noſtris oſſibus ſunt im
p̄ſſa ad exemplū caracteris que ipo iure nō finit̄ ex tꝑe licʒ
ꝑ tp̄is lapſum non paret̄ exceptio ut. l. obligationuʒ fere. §.
plʒ de ac. ⁊ ob. vnde nec in ꝑſona dñi Iacobi nec alicuius
ſuoꝝ filioꝝ durabit plus emphiteoſis ex cōceſſione fcā di
cto dño Ia. aut igit̄ dcā dña laſia p̄tendit ſe ius h̄re in dict̄
bonis ex cōceſſione fcā patri ſuo ⁊ hoc falſum q: tp̄s erat
elapſum aut ex cōceſſione fcā de nouo ⁊ hoc magis falſuʒ
q: ante dcām cōfeſſionem abbas cōceſſerat girardo de al
digerijs de florentia ⁊ eum in poſſeſſionē induxerat ⁊ ſic di
cto gerardo erat ius ex cōceſſione ſibi fcā plene queſituʒ tā
in ꝓpetate q̄ʒ in poſſeſſione vñ ſecūda cōceſſio fcā dicte do
mine laſie nullius fuit momēti quo ad p̄iudicium dci girar
di vt. l. eum qui. §. ſi duobus. ff. de publi. ⁊ ibi caſus. Et ſi di
cat̄ abbas tenebat̄ dicte dñe laſie refirmare. Reſpōdeo ꝙ
non ob. vt infra dicam in ſeq̄nti diſcurſu ⁊ maxime nō p̄iu
dicat dcō girardo dcā cōceſſio fcā dcē dñe laſie ſub cōditio
ne. ſi bona dcē dñe laſie conceſſa minime ꝺtineant̄ ab alio
iuſte ſed tꝑe dcē cōceſſionis ſibi facte girardus detinebat iu
ſte vt pʒ ergo ⁊c. Supereſt ut uideamus de tertio ꝑncipali
p̄ucto quid iportāt uerba illa ad renouādū ⁊c. ⁊ ꝺ eoꝝ effe
ctu: ⁊ añq; deſcēdā ad hoc p̄mitto ꝙ abbas cōceſſit iure li
belli i forma p̄dcā ꝑ. xxix. ānos ad renouandū ⁊ de iſta for
ma nō recordoꝛ me legiſſe aliquē doctorē ſūme auc. loquē
tem niſi Azo. qui directo punctaliter ⁊ formaliter ponit de
cōcedēdo ad libellū pro tꝑe. xxix. annoꝝ ad renouādum ut
fuit in